

massiv modstand fra befolkningen, almindelige borgere, som bruger den offentlige service, ansatte, fagforeninger osv.

Det er vel også sådan, hvis man skal være helt ærlig – og det kan man jo lige så godt være, sådan en gang imellem – at det jo f.eks. her i år er de strejkende offentligt ansatte, som har formået at sætte nyt fokus på spørgsmålet om ligeløn og spørgsmålet om, hvorvidt vi er villige til at betale for en offentlig velfærd. Det var det strejkende sundhedspersonale, der for alvor satte fokus på den snigende privatisering af vores sygehuse, og det er med udgangspunkt i de bevægelser og deres krav, at der kan formuleres et klart politisk alternativ til regeringens politik.

Kapitalismens død, det var en af de store overskrifter i Berlingske Tidende for 14 dages tid siden – eller også er det kortere tid siden, for så store overskrifter husker man jo et stykke tid. Det var, da Bush meddelte, at den amerikanske stat nu ville gå ind og overtage ansvaret for den finansielle sektors overlevelse. Jeg tror, at den konservative partiformand sagde, at det nu ikke var kapitalismen, der var død, det var kun liberalismen, men det lyder da også af noget. I hvert fald er det rigtigt, at den nuværende krise understreger, at kapitalisme er dybt forbundet med grådighed, og i de her dage betaler vi så grådighedens pris.

Men krisen er også et resultat af 20 års fejlslagen økonomisk politik. Spekulanterne har fået frit løb, fordi de reguleringer af kapitalbevægelser og spekulation, som tidligere fandtes, er blevet fjernet; den finansielle sektor er blevet stadig mere privatiseret og ukontrolleret. I den sammenhæng er det selvfølgelig skuffende, at SF nu støtter en plan, som reelt giver spekulanterne statsgaranti for deres spekulationer. Det er jo ikke afskaffelse af kapitalismen, som hr. Villy Søvnald jo næsten blev rost for at gå ind for her tidligere i dag, eller bare et seriøst forsøg på at løse de problemer, der er årsag til den nuværende finanskrise, men kunstigt åndedræt til de skrantende spekulanter, og det er så det svar, der kommer.

Men man må jo selvfølgelig erkende, og det syntes jeg var den gode og positive del af debatten i dag, at det meget klart kom frem, at i hvert fald Socialdemokraterne og SF godt er klar over, at dette ikke er nok, at vi skal have et opgør med den liberalistiske økonomiske politik og den mangel på kontrol af finansmarkederne, som man har indført og systematiseret de sidste 20 år. Det vil nok også betyde, at man bliver nødt til

at rejse nogle diskussioner i forhold til EU, tror jeg, og det ser vi da frem til.

Enhedslisten har jo fremsat konkrete forslag til, hvordan man kunne sikre, at der var en finansiell sektor, som gjorde, at virksomheder og almindelige mennesker kunne få penge til bolig og til at drive virksomheder. Det har hr. Frank Aaen underholdt med i meget lang tid i formiddag, og selv om der var adskillige, der påstod, at de ikke havde fået svar på deres spørgsmål, vil jeg bare sige, at så må vi tage runden igen i morgen, hvor man skal diskutere det lovforslag igen. Jeg er sikker på, at hr. Frank Aaen gerne stiller sig til rådighed for en lille kursusvirksomhed.

Men valget er enkelt: Enten accepterer vi, at banker drevet af spekulation stadig skal have ansvaret for pengeformidlingen, og så venter vi på den næste krise, eller også lader vi spekulanterne slås for sig selv og sørge for en fællesejet spekulationsfri pengesektor, så samfundets behov dækkes, uanset hvem der vinder på spekulanternes slagmark.

Vejen frem er ikke indrømmelser til regeringens politik; der er brug for et socialt og miljømæssigt bæredygtigt alternativ; der er brug for en politik, hvor hensynet til mennesker, miljø og natur sættes over hensynet til at tjene penge. Der er brug for en ny politik, det kræver en ny regering, og det er en af de vigtigste opgaver for Enhedslisten at arbejde for det i den kommende folketingsssamling.

Kl. 19:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:38

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Jeg vil gerne starte med at trække lidt i land eller måske mere præcist nuancere Liberal Alliances og min umiddelbare skuffelse over statsministerens åbningstale.

Det vil jeg godt gøre med baggrund i, at det selvfølgelig altid er urimelig nemt at stå uden ansvar og råbe ad den til enhver tid siddende regering og fortælle om alt det, den burde gøre. I tirsdays påpegede jeg, at regeringen virker bange for at sige tingene ligeud. Jeg påpegede, at regeringen virker skræmt over at miste vælgere til S og SF, så skræmt, at den ikke tør sige det, den egentlig mener. Det står jeg ved, men ret skal være ret.